

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Π
UK
773

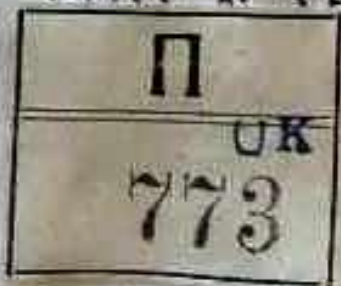
ΤΕΥΧΟΣ 1^{ον}

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1961

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Ν
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ
Δ Ι Ε Υ Θ Υ Ν Ε Τ Α Ι Υ Π Ο Ε Π Ι Τ Ρ Ο Π Η Σ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

1. Ἀντὶ Προλόγου (χαιρετισμὸς)	Σελ.	3
2. Ἡ γυναικεία παρουσία ἀνὰ τὸν κόσμον, ἄρθρον Νίκης Γουλανδρῆ	»	4
3. Αἱ Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. αἱ πριγκίπισσαι Σοφία καὶ Εἰρήνη μέλη τοῦ Σ.Ε.Ε.	»	9
4. Περίληψις τῶν ἀρχαιολογικῶν πραγματειῶν τῶν Α.Α. Β.Β.Υ.Υ. τῶν πριγκιπισσῶν	»	9
5. Ἱστορικὸν τῆς Διεθνoῦς Ὁμοσπονδίας Ἐπιστημόνων Γυναικῶν, ὑπὸ Κλειoῦς Παυλίδου	»	11
6. Ἐκθέσις τῆς Προέδρου Ἐπιτροπῆς Στέγης Κας Ἐ- λένης Πατρικίου	»	18
7. Εὐχαριστήριος Ἐπιστολὴ τοῦ Δ. Σ. πρὸς τὴν Πρόε- δρον τῆς Ἐπιτροπῆς Στέγης	»	18
8. Ἀπὸ τὴν κίνησιν τῶν μελῶν μας	»	19
9. Ἑλληνικὴ συμμετοχὴ εἰς τὴν δρᾶσιν τῆς Δ.Ο.Ε.Γ. : α) Ἐπιτροπὴ Πνευματικῶν Σχέσεων (Κοπεγχάγη) β) Συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου ἐν Ἀλμπαχ (Αὐστρία)	»	19
10. Ἀποτελέσματα Διεθνῶν Ὑποτροφιῶν 1961 - 62	»	21
11. Ἀποτελέσματα Ἀμερικανικῶν ὑποτροφιῶν	»	22
12. Προκήρυξις Ὑποτροφιῶν ἀκαδημ. ἔτους 1962 - 63	»	22
13. Χάρτης τῶν κρατῶν - μελῶν τῆς Διεθνoῦς Ὁμοσπον- δίας Ἐπιστημόνων Γυναικῶν	»	24

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Χριστοπούλου Γεωργία	: Πρόεδρος
Περτουντζή Ντίνα	: Α' Αντιπρόεδρος
Παυλίδου Κλειώ	: Β' Αντιπρόεδρος
Αίλιανού Μάκη	: Γεν. Γραμματεὺς
Γουλανδρή Νίκη	: Σύμβουλος ἐπὶ τῶν Διεθνῶν Σχέσεων
Ποντίφηκος Ροδάνθη	: Ταμίας
Παύλου - Καραγεωργιάδου Ἀγνή	: Σύμβουλος
Ζέρβα - Τσαρέα Πέπη	: »
Βουράκη Ἑλένη	: »

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΕΛΤΙΟΥ : ΓΕΩΡΓΙΑ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΣ Σ.Ε.Ε.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΔΡ. 70

ΕΞΕΦΥΛΛΟ : ΔΗΜΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ · ΧΑΡΑΚΤΟΥ ΤΗΛ. 628-132

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ : "ΝΙΚΗΣ", ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 7 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 628-132

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι

Με χαρὰν σᾶς παρουσιάζομεν σήμερον τὸ πρῶτον τεύχος τοῦ Δελτίου τοῦ Συνδέσμου μας.

Σκοπὸς του εἶναι νὰ σᾶς ἐνημερώνη καὶ κατατοπίζη εἰς ὅλα τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν κίνησιν καὶ τὴν δράσιν τοῦ Συνδέσμου μας ὡς καὶ τῆς Διεθνoῦς Ὁμοσπονδίας Ἐπιστημόνων γυναικῶν τῆς ὁποίας εἴμεθα μέλη.

Τὸ Δελτίον καλύπτει μίαν ἀπὸ τὰς βασικὰς ἀνάγκας τοῦ Συνδέσμου διότι δίδει εὐκαιρίαν εἰς πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν μεταξὺ τῶν μελῶν του.

Ὁ Σύνδεσμος πρὸ καιροῦ ἠσθάνετο τὴν ἔλλειψιν αὐτῆς τῆς ἐπαφῆς καὶ ἡ ἔκδοσις ἐνὸς Δελτίου συχνὰ εἶχε ἀπασχολήσει τὰ ἐκάστοτε Συμβούλια. Τὴν πραγματοποιήσιν ὁμοῦ αὐτῆς τῆς ιδέας εἶχε τὴν τύχην ν' ἀναλάβῃ τὸ παρὸν Συμβούλιον, χωρὶς νὰ φεισθῆ κόπων καὶ θυσιῶν.

Πρὸς τὸ παρὸν τὸ Δελτίον μας, λόγῳ τῶν περιορισμένων οικονομικῶν μέσων ποὺ διαθέτομεν θὰ λάβῃ μίαν μᾶλλον σύντομον μορφήν, ἐπιφυλασσόμεναι νὰ τὸ ἐπεκτείνωμεν σὺν τῷ χρόνῳ.

Τὸ Δελτίον θὰ ἐκδίδεται κατὰ 3μηνον.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΕΠΙΤΕΥΞΕΙΣ - ΑΝΤΙΝΟΜΙΑΙ - ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ἡ γυναικεία χειραφέτησις εἶναι σήμερον κίνημα παγκόσμιον. Σπάνιαι εἶναι αἱ χώραι εἰς τὰς ὁποίας αἱ γυναῖκες δὲν ψηφίζουν ἢ δὲν ἔχουν εἰσέλθει ἀκόμη εἰς τὰ κοινοβούλια. Ἐν τούτοις παρ' ὅλον τὸν παγκόσμιον χαρακτῆρα ποὺ τὸ κίνημα ἔχει λάβει, ἔντονος παραμένει ἡ σφραγὶς τῶν ἱστορικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν προϋποθέσεων, τὴν ὁποίαν τὸ φεμινιστικὸν αἶτημα φέρει εἰς τὰς διαφόρους κοινωνίας.

Ἡ ποικιλία καὶ αἱ ἀντιθέσεις εἰς τὰ ἱστορικὰ παρελθόντα τῶν λαῶν δίδουν εἰς τὴν γυναικείαν χειραφέτησιν πολυμορφίαν. Οὕτω ἡ χειραφετημένη γυναῖκα τῆς Δύσεως διαφέρει πολὺ τῆς χειραφετημένης γυναίκας τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρω τὴν χειραφετουμένην Ἀσιάτιδα ἢ τὴν ὑπὸ τὸ βάρος πρωτογόνων συνθηκῶν διαβιοῦσαν Ἀφρικανίδα, τὴν διατελοῦσαν ὑπὸ καθεστῶς πνευματικῆς νάρκης καὶ κοινωνικῆς ἀνυπαρξίας.

Ἡ γυναῖκα τῶν Δημοκρατιῶν τῆς Δύσεως ἔχει ὡς ἱστορικὸν παρελθόν της τὰ τρία μεγάλα πνευματικὰ κινήματα, τὰ ὁποῖα προετοίμασαν τὸ σύγχρονο κράτος—τὴν Ἀναγέννησιν μὲ τὸν θεωρητικὸν της τὸν Μακιαβέλι, τὴν Μεταρρύθμισιν καὶ Ἀντιμεταρρύθμισιν μὲ τοὺς Καλβῖνον καὶ Τόμας Μὼρ καὶ τὴν Ἀστικὴν Ἐπανάστασιν μὲ τοὺς Λὼκ Μοντεσκιέ καὶ Ρουσσώ. Ἦτο φυσικὸν ὅτι ὑπὸ τὸ κλίμα τῶν Δημοκρατιῶν μετὰ τὴν χειραφέτησιν τῶν τάξεων θὰ ἤρχοντο κάποτε εἰς τὸ προσκήνιον καὶ τὰ γυναικεῖα αἰτήματα.

Αἱ γυναῖκες δὲν ἐνεφανίσθησαν ὡς τάξις καταπιεζομένη οικονομικῶς μὲ ἰδίαν ταξικὴν συνείδησιν καὶ δὲν διεξήγαγον ἀγῶνα ταξικόν. Τὰ αἰτήματά των ἦσαν μία προέκτασις τοῦ αἰτήματος τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

Δρῶσαι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς προνοί-

ας, ὅπου ἐπετέλεσαν θαυμαστά ἔργα, ἐργαζόμεναι καὶ μάλιστα ὑπὸ δυσμενεῖς κατ' ἀρχὰς ὄρους εἰς τὴν βιομηχανικὴν παραγωγὴν ἢ τὰς σκληρὰς ἀγροτικὰς ἐργασίας, ἢ σπουδάζουσαι εἰς τὰ Πανεπιστήμια ἀνέπτυξαν σὺν τῷ χρόνῳ τὴν συνείδησιν ὅτι ἡ δημοκρατία δὲν δύναται νὰ τὰς κρατῇ μακρὰν τοῦ δημοσίου βίου.

Ἡ γυναῖκα τῆς Δύσεως δὲν ἐζήτησεν οἰκονομικὴν ἰσότητα τῶν δύο φύλων καὶ κοινωνικὴν δικαιοσύνην. Ἐζήτησε πολιτικὴν χειραφέτησιν, διότι μόνον εἰς αὐτὴν ὑπάρχουν ὡς ἐγγεγραφα τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα, τὰ μόνα ἱκανὰ νὰ ἐγγυηθοῦν ὄχι μόνον τὴν οἰκονομικὴν ἀλλὰ κατὰ μείζονα λόγον τὴν πολιτικὴν ἰσότητα.

Ἡ τόσον προσφιλεῖς ἰδέα τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης ἢ τῆς οἰκονομικῆς ἰσότητος συμπεριλαμβάνεται μὲν εἰς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν πολιτικὴν του ἐλευθερίαν, ἢ ὅποια καὶ μόνον ἀνάγεται εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ὑψίστων ἀνθρωπίνων ἰδεωδῶν.

Ἡ ἰδέα τῆς προτεραιότητος τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν αἰτημάτων πρὸ τῶν πολιτικῶν εἶναι ξένη πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴν σκέψιν καὶ τὴν Δυτικὴν κοσμοθεωρίαν. Εἰς τὴν Δύσιν καθ' ὅλην τὴν μακρὰν ἐπαναστατικὴν ἱστορίαν δὲν ἠκούσθη ποτὲ ὡς σύνθημα «ὁ λαὸς θέλει πατάτες καὶ ὄχι συντάγματα». (Τὸ σύνθημα αὐτὸ τοῦ Μπιελίνσκυ ἐδόνησε τὴν Ρωσίαν κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ 19ου αἰῶνος).

Εἰς τὴν Δύσιν χειραφέτησις σημαίνει ἀπόκτησιν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, ἢτοι συμμετοχὴν τῶν χειραφετουμένων εἰς τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν· ἡ ἰσότης εἰς τὰς δημοκρατίας εἶναι πρωτίστως πολιτικὴ. Ὅταν ἡ ἰσότης παύῃ νὰ εἶναι πολιτικὴ, τότε δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν Δημοκρατίαν, δύναται νὰ ἀποτελῇ ἰδεῶδες οἰουδήποτε μὴ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, ἀκόμη καὶ ἀπολυταρχικοῦ.

Θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ μᾶς παρατηρηθῇ ὅτι ἡ γυναῖκα τῆς ἀνατολικῆς θεωρίας, τῶν λαϊκῶν ἢ σοσιαλιστικῶν δημοκρατιῶν ἔχει ἐπιτύχει πλήρη ἰσοπολιτείαν καὶ ὅτι εἶναι μᾶλλον εὐνοηθεῖσα ἀπὸ τὸ καθεστῶς, τόσον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν ὅσον καὶ ἐκ τῆς κρατικῆς ἐπικουρίας, τῆς ὁποίας τυγχάνει, προκειμένου νὰ ἀπασχοληθῇ μὲ ὠρισμένον παραγωγικὸν κλάδον ἢ ἐπιστημονικὸν τομέα. Τὰ καθεστῶτα δὲ αὐτὰ ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν ἀξιολόγους γυναῖκας.

Ἄλλα ποῖον περιεχόμενον δύναται νὰ ἔχη ἡ ἰσοπολιτεία τῶν γυναικῶν εἰς μίαν κοινωνίαν, ἣτις δὲν γνωρίζει τι περὶ λαϊκῆς κυριαρχίας ὡς θεμελιώδους θεσμοῦ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος; (Ὅταν τὸ Σύνταγμα τῆς Πολιτείας αὐτῆς (Σοβιετικὸν Σύνταγμα τοῦ 1936) δὲν γνωρίζει τι περὶ διακρίσεως ἐξουσιῶν, ἐνῶ τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα τοῦ Ρουσσῶ καὶ τοῦ Τζέφερσον ὄχι μόνον ἀγνοοῦνται, ἀλλὰ καὶ καταδικάζονται ὡς πεπαλαιωμένα; (ἄρθρ. 102 καὶ 104).

Εἰς τὴν ἰσοπολιτείαν εἶναι ἡ προσπάσις τῆς γυναίκας ἀπὸ τυχόν διακρίσεις εἰς βᾶρος τῆς καὶ ἡ ἀφετηρία πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν μέγα διάλογον τῆς ἱστορίας, εἰς τὸν ὅποιον μέχρι σήμερον μετεῖχον μόνον ἄνδρες.

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι τὰ πρῶτα αἰτήματα τῶν γυναικῶν ἦσαν ἡ προστασία τῶν ἐργαζομένων ἀπὸ κοινωνικᾶς ἀδικίας, ἡ ἀποδοχὴ τῶν ἱκανῶν ἐπὶ ἴσοις ὄροις πρὸς τοὺς ἄνδρας εἰς οἰονδήποτε ἐπάγγελμα, δημοσίας θέσεις ἢ λειτουργήματα καὶ γενικώτερα ἡ συμμετοχὴ τῶν εἰς τὸν δημόσιον βίον.

Ἐξετάζοντες ὅμως κοινωνιολογικῶς τὸ φαινόμενον τῆς εἰσόδου μιᾶς νέας τάξεως καὶ ὡς τάξιν *sui generis* πρέπει νὰ ἴδωμεν τὸν γυναικεῖον κόσμον — εἰς τὸν πολιτικὸν βίον, θὰ εὕρωμεν ὡς ἔσχατον κινητήριον δύναμιν τὸν πόθον διαδραματίσεως ἡγετικοῦ ρόλου εἰς τοὺς ἀνωτάτους τομεῖς τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ τὴν φιλοδοξίαν ἀνόδου εἰς τὴν σκηνὴν τῆς ἱστορίας. Εἰς τὴν Δύσειν κάθε κίνημα χειραφετήσεως φέρει μέσα του τὸ σπέρμα τῆς ἐπιβολῆς τῶν χειραφετουμένων, δηλ. τῆς πολιτικῆς τῶν φιλοδοξίας. Ἡ Δημοκρατία φροντίζει νὰ διατηρῇ τοὺς πόθους αὐτοὺς ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν νόμων τοῦ κράτους.

Τοὺς ἰδίους πόθους χρησιμοποιεῖ καὶ τὸ κράτος τῆς Ἀνατολικῆς Δημοκρατίας. Εἰς τὴν συνεχῶς αὐξάνουσαν ἀνάγκην ἐμφύχου ὕλικου — φορέων καὶ ἐκτελεστῶν τῶν ἐπιδιώξεών του τὸ νέον αὐτὸ Κράτος — Λεβιάθαν χρησιμοποιεῖ τὴν γυναικεῖαν χειραφέτησιν διὰ νὰ ἀντλή τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἐργατικῶν χειρῶν καὶ ἐγκεφάλων ποὺ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν ποὺ αὐτὸ μόνον τοποθετεῖ.

Δι' ἡμᾶς προϋπόθεσις τῆς ἰσοπολιτείας εἶναι ὁ σεβασμὸς τῆς προσωπικότητος τοῦ χειραφετουμένου, σκοπὸς τῆς ἡ χειραφέτησις τῆς σκέψεώς του. Διὰ τοὺς λαοὺς ὅμως, οἱ ὅποιοι δὲν ἐγνώρισαν τὰ μεγάλα πνευματικὰ ἀπελευθερωτικὰ κινήματα τῆς Εὐρώπης δὲν κατέ-

στη ποτὲ δυνατόν νὰ δώσουν τὸ ἴδιο περιεχόμενο εἰς ἓν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον διεκδικεῖ μὲν ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, συσκοτίζει ὁμως τὸ ἱστορικὸν παρελθόν.

Τὰ συμπεράσματα τοῦ τελευταίου Συνεδρίου τῆς Παγκοσμίου Ἐνώσεως Ἐπιστημόνων γυναικῶν — εἰς τὴν ὁποίαν δὲν συμμετέχουν αἱ γυναῖκες τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ τοῦ Παραπετάσματος — παρουσιάζουν πολλὰ σημεῖα προόδου ὡς πρὸς τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν καταλαμβάνει ἡ γυναῖκα.

Πρὸ ἑκατὸν μόλις ἐτῶν ἤνοιγον αἱ πρῶται σχολαὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως διὰ νέας, πρὸ ἑβδομηῆντα πέντε ἐτῶν εἰσήρχετο ἡ πρώτη φοιτήτρια εἰς Πανεπιστήμιον. Σήμερον σπάνια εἶναι πλέον αἱ χῶραι ὅπου αἱ γυναῖκες δὲν ἔχουν ἀποκτήσει ἰσοπολιτείαν καὶ δὲν ἔχουν ἤδη καταλάβει σημαντικὰς θέσεις. Παρ' ὅλην ὁμως τὴν συνεχιζομένην πρόοδον, σπανίως συναντῶμεν γυναῖκας εἰς θέσεις ὑψηλάς, ὅπου διὰ τῆς ἐργασίας των ἢ τῆς κατευθύνσεώς των νὰ χαράσσουν δρόμους πρὸς τὸ μέλλον ἢ κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῆς Φιλλανδοῦ καθηγήτριας Jalavisto «γυναῖκας ἡγετικοῦ ἐπιπέδου».

Βεβαίως ὑπάρχουν σήμερα γυναῖκες πρωθυπουργοί, ὑπουργοί, πρεσβευταί, ἀκαδημαῖκοί, διευθύντριαι μεγάλων ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, τακτικοὶ καθηγηταὶ εἰς Πανεπιστήμια, βουλευταὶ ἢ ἀνώτεροι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι. Παράλληλα ὑπάρχει ὁμως ἕνας μεγάλος ὄγκος γυναικείας δραστηριότητος, ὅστις διανέμεται εἰς τὰς κατωτάτας καὶ μεσαίας ζώνας. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἀπησχόλησε τὴν πνευματικὴν ἡγεσίαν τοῦ γυναικείου κόσμου καὶ ἐξητάσθησαν αἱ προϋποθέσεις ἀντιμετωπίσεώς του.

Διότι, ναὶ μὲν δὲν ἀρνούμεθα τὴν ἐργασίαν ὡς πηγὴν βιοπορισμοῦ, ἰδίως εἰς κοινωνίας ὅπου τὰ κοινωνικὰ προβλήματα δὲν ἔχουν εἰσέτι λυθῆ, ἀλλὰ φιλοδοξοῦμεν νὰ βελτιώσωμεν τὴν ποιότητα τῆς προσφερομένης ἐργασίας, προάγουσαι αὐτὴν εἰς τοὺς ἡγετικούς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος.

Ἴδου ποῖον εἶναι τὸ πρόβλημα ποὺ ἀπασχολεῖ τὰς ἐπιστήμονας γυναῖκας. Ἡ πανεπιστημιακὴ ἐκπαίδευσις — παρ' ὅλον ὅτι δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἡ μόνη βᾶσις διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν γυναικῶν

εἰς τοὺς ἡγετικούς τομεῖς — πολλαὶ ἄλλαι ἀρεταὶ καὶ ἰκανότητες ἀ-
παιτοῦνται — προσφέρει ἐν τούτοις εἰς τὸ πνεῦμα τὰς μεθόδους διὰ
τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κριτικοῦ λόγου, διὰ τῶν ὁποίων γίνεται ἡ συνάρ-
τησις τοῦ καθημερινοῦ βίου μετὰ τὴν κατευθυντήριον γραμμὴν τοῦ μέλ-
λοντος.

Ἡ πρόβλεψις καθίσταται διὰ τῆς ἐπιστήμης ἐκδήλωσις ὀρθολογι-
στικῆ, ἐνῶ ἡ ἐπιστημονικὴ παιδεία παρέχει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐχέγγυα
ἀντικειμενικότητος. Εἰς τοὺς ἡγετικούς δὲ τομεῖς, ὅπου οἰκοδομεῖται
τὸ μέλλον — ἐνώπιον ἐνὸς κόσμου διαμορφουμένου ἐπὶ νέων βάσεων
— ἡ ἀνωτάτη ἐκπαίδευσις καλεῖται νὰ δώσῃ τὸν τόνον.

Ἡ στροφὴ πρὸς τὰς θετικὰς ἐπιστήμας μετὰ τὰς τεραστίας ἀνάγ-
κας τῆς τεχνικῆς ἀρχίζει ἤδη νὰ μειοῦται εἰς τὰς προηγημένας χώρας
ἢ τοῦλάχιστον δὲν αὐξάνει κατὰ τὸν αὐτὸν μετὰ τὰς τελευταίας δεκαε-
τίας ρυθμὸν.

Ἡ κοινωνικὴ ὑφὴ τοῦ Δυτικοῦ κόσμου στρέφεται καὶ πάλιν πρὸς
τὸν ἄνθρωπον, οὕτω καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνθρωπιστικῆς παιδείας δια-
γράφεται τώρα ὅσον ποτὲ ἐπιτακτικῆ.

Πρὸς τὰς νέας αὐτὰς κατευθύνσεις καλεῖται καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἐπι-
στήμων, ἡ σημερινὴ καὶ ἡ μελλοντικὴ, νὰ ἐνταχθῇ ἐν συνειδήσει τοῦ
ἱστορικοῦ της παρελθόντος ἀλλὰ καὶ τῶν σημερινῶν πολιτικῶν κατευ-
θύνσεων τοῦ ἐλευθέρου κόσμου.

Νίκη Γουλανδρῆ

ΑΙ Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑΙ ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕΛΗ ΤΟΥ Σ. Ε. Ε.

Αἱ Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. αἱ Πριγκίπισσαι Σοφία καὶ Εἰρήνη ἐξελέγησαν παμψηφεί μέλη τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων κατόπιν τῆς ἀπὸ 5ης Μαρτίου 1961 ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Αἱ Ἑλληνίδες ἐπιστήμονες—μέλη τοῦ Συνδέσμου—ἐξαιρετικῶς ἐκτιμῶσαι τὴν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν τῶν Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. τῶν Πριγκιπισσῶν ἐξέλεξαν αὐτάς ὡς ἄψιμα μέλη, διαπιστώνουσαι μὲ βαθεῖαν συγκίνησιν καὶ ὑπερηφάνειαν συνεχιζομένην τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν λογιότητος τῶν ἑλληνίδων πριγκιπισσῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛ. ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΩΝ ΤΩΝ Α.Α.Β.Β.Υ.Υ.

«Ὅστρακα ἐκ Δεκελείας», εἶναι ἡ πρώτη ἀρχαιολογικὴ πραγματεία τῶν Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. τῶν Πριγκιπισσῶν Σοφίας καὶ Εἰρήνης μετὰ τῆς καθηγητρίας τῶν Θ. Α. Ἀρδανιτοπούλου, περιλαμβάνουσα τὴν λεπτομερῆ περιγραφὴν καὶ ἐρμηνεῖαν ἀρχαίων πηλίνων ἀγγείων διαφόρου σχήματος, ἰδίᾳ ληκύθων ἀπὸ τῆς Μυκηναϊκῆς μέχρι καὶ τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς, τὰ ὅποια ἀνεῦρον αἱ συγγραφεῖς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς θραύσματα (ὄστρακα) κατὰ τὰς ἀρχαιολογικὰς τῶν ἐρεῦνας ἀνὰ τὴν ἀρχαίαν Δεκέλειαν. Τὰ ὄστρακα αὐτὰ προσήρμωσαν καὶ συνεκόλλησαν αἱ ἴδιαι αἱ συγγραφεῖς εἰς τὸ ἐργαστήριόν τῶν εἰς τὰ Ἀνάκτορα Τατοῦ.

Τὰ ἀγγεῖα αὐτά, τὰ ὅποια ἦσαν κτερίσματα τάφων, ἀπέδειξαν τὴν ὑπαρξιν τῆς ταφικῆς ὁδοῦ ἐκ τοῦ Ἄστεως πρὸς τὴν ἀρχαίαν Δεκέλειαν—ὡς τοῦτο καὶ φιλολογικαὶ πηγαὶ μαρτυροῦν—καὶ ὠδήγησαν τὰς συγγραφεῖς νὰ ὑποστηρίξουν ὅτι ἀνεῦρον τμῆμα τῆς περιφῆμου αὐτῆς ὁδοῦ εἰς τὴν ὅποιαν ὑπῆρχε καὶ ὁ οἰκογενειακὸς τάφος τοῦ Σοφοκλέους, ἔπου καὶ ὁ ἴδιος ἐτάφη.

Πλὴν τοῦ πορίσματος αὐτοῦ διαπιστώνουν ἐπίσης αἱ συγγραφεῖς καὶ τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἀρχαίου δήμου Οἴου τοῦ Δεκελεικοῦ ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀνευρεθέντων ὀστράκων καὶ ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως ὑπὸ τῶν ἰδίων κτι-

ριακού συγκροτήματος λουτρού μεταξύ τῶν τελευταίων π.Χ. καὶ τῶν πρώτων μ.Χ. χρόνων.

Ἐκτὸς τῆς περιγραφῆς τῶν εὐρημάτων καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν συμπερασμάτων αἱ συγγραφεῖς προσφέρουν εἰς τὸν ἀναγνώστην τὸ σπουδαιότερον διδάγμα, τὸν τρόπον ἐρεύνης καὶ τὸ συγκεκριμένον σχέδιον, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἐβάδισαν.

«**Ἀρχαιολογικὰ Ποικίλα**» (Ἀθῆναι, 1960). Διάφορα παλαιότερα γνωστὰ εὐρήματα εἰς παλαιὰ κτίρια ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἐρείπια τειχῶν, θραύσματα ἀγγείων, ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαὶ κλπ., ἀποκαλυφθέντα ἐκ τῆς εἰς ἐκσκαφὰς πρὸς ἐκτέλεσιν συγχρόνων ἔργων, νέα εὐρήματα, ἐντελῶς ἄγνωστα, συλλεγόμενα ἐκ τῶν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἀττικῆς ἀγρῶν, ἀποτελοῦν τὸ ποικίλον ὕλικόν, τὸ ὁποῖον πραγματεύονται αἱ Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. αἱ πριγκίπισσαι μετὰ τῆς καθηγητρίας τῶν Θ. Α. Ἀρβανιτοπούλου εἰς τὸ δεύτερον ἀρχαιολογικόν των ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶναι ὠριμώτερον τοῦ πρώτου καὶ αὐστηρότερον ἐπιστημονικῶς.

Ἐκ τοῦ περιεχομένου ἀναφέρομεν «τὰ ἐκ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου τῶν Ἀθηνῶν εὐρήματα», «ἐρείπια τοῦ τείχους τοῦ ἄστεως» (περὶ τὴν πλατείαν Κλυθμῶνος καὶ τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως ἀποκαλυφθέντα), «Μουσειακὰ περίπτερα», «Δύο περισπούδαστοι ἐπιγραφαί», περισυλλεγεῖσαι ὑπὸ τῶν συγγραφέων εἰς τὴν περιοχὴν Βαρυμπόπης, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς μέγα ὕδραυλικόν ἔργον, κατασκευασθὲν μετὰ τῶν ἀρχαίων δήμων Ἀχαρνῶν - Συπαληττοῦ - Κηττοῦ παρὰ τὴν Δεκέλειαν μετὰ τὸ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Εἰς τὰς ἐπιγραφὰς αὐτὰς ἀπαντᾶται διὰ πρώτην φοράν καὶ ἡ ἄγνωστος λέξις ἐ ν ν α ί α, τὴν ὁποίαν προσπαθοῦν αἱ συγγραφεῖς νὰ ἐρμηνεύσουν, ὑποδεικνύουσαι ὅτι προέρχεται ἐκ τῆς αὐτῆς ρίζης ἐξ ἧς καὶ τὸ ἀέναιος, νᾶμα, Νηρηΐς, Ναϊάς, πιθανῶς δὲ καὶ τὸ νερό τῆς Νέας Ἑλληνικῆς. Περιλαμβάνονται ἐπίσης τὰ κεφάλαια «Ἐπιτύμβιος στήλη καὶ ἄλλα εὐρήματα ἐν Μενιδίῳ», «Ἐρείπια τοῦ δήμου Ἀλιμοῦντος», πατρίδος τοῦ Ἱστορικοῦ Θουκυδίδου καὶ ἐφιστᾶται ἰδιαιτέρως ἡ προσοχὴ τῶν ἀρμοδίων εἰς τὴν ἀποκάλυψιν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἀεροδρομίου Ἑλληνικοῦ.

Τὸ βιβλίον τελειώνει μὲ τὸ κεφάλαιον «μέγας ὄξυς ἀμφορεὺς καὶ δστρακα ἐκ Πειραιῶς» καὶ τὸν σύντομον ἐπίλογον, εἰς τὸν ὁποῖον αἱ συγγραφεῖς δηλοῦν ὅτι «θεμέλιος λίθος καὶ κίνητρον τοῦ ἔργου των ὑπῆρξεν ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς των εἰς ἓνα σπουδαιότατον τμήμα τοῦ συγχρόνου ἑλληνικοῦ βίου καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν ἀγάπη των».

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΜΟΣΜΟΝΔΙΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἡ Διεθνὴς Ὁμοσπονδία Ἐπιστημόνων Γυναικῶν, τῆς ὁποίας ὁ Ἐθνικὸς Σύνδεσμος Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων τυγχάνει μέλος ἀπὸ τοῦ 1930, εἶναι μία διεθνὴς ὀργάνωσις Ἐπιστημόνων Γυναικῶν, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι νὰ καθιστᾷ ἱκανὰς τὰς γυναῖκας ἐπιστήμονας ὅλου τοῦ κόσμου νὰ ἀσκήσουν τὰς ἱκανότητάς των πρὸς ὄφελος τῶν διεθνῶν ὑποθέσεων καὶ νὰ φέρουν διὰ μέσου τῆς φιλίας καὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀλληλεγγύης, μεγαλυτέραν κατανόησιν μεταξὺ τῶν χωρῶν καὶ λαῶν.

Πῶς ἰδρύθη ; Ἡ δημιουργία μιᾶς τοιαύτης ὀργανώσεως ἦτο ἡ λογικὴ συνέπεια τῆς εἰσδοχῆς τῆς γυναικὸς εἰς τὴν ἀνωτέραν μόρφωσιν καὶ τῆς εἰσόδου ἑνὸς ὅλου ἀύξανομένου ἀριθμοῦ αὐτῶν εἰς ὅλας τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὴν εὐρυτέραν σφαιρὰν δημοσίας ζωῆς.

Πολλαὶ προτάσεις εἶχον συζητηθῆ εἰς τὴν Ἑλβετίαν, Μεγάλῃν Βρεταννίαν καὶ Ἡνωμένας Πολιτείας μερικὰ ἔτη πρὸ τῆς ἰδρύσεώς της, διὰ τὴν ἀνάγκην νὰ ἐφοδιασθῆ τὸ ὅλον ἀύξανόμενον σῶμα τῶν ἐπιστημόνων γυναικῶν μὲ ἓνα κοινὸν πεδίον δράσεως, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύναντο νὰ καθιστοῦν γνωστὰς τὰς ἀπόψεις των, τὰς ἐπιδιώξεις των, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ὅλαι θὰ ἠδύναντο νὰ ἐργασθοῦν διὰ νὰ ἐνθαρρύνουν τὴν παροχὴν ὑποτροφῶν δι' ἐρεῦνας καὶ μερικὴν μετεκπαίδευσιν εἰς τὰς ἐπιστήμονας γυναῖκας ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἐνα τυχαῖον περιστατικὸν ἦτο ὁ σπινθὴρ ὁ ὁποῖος ἔθεσεν εἰς κίνησιν καὶ μετέβαλε σὲ ἔργα τὰ σχέδια. Τὸ 1918 μία Βρετ. Ἐκπαιδευτικὴ Ἀποστολὴ προσεκλήθη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Μεταξὺ αὐτῶν εὐρίσκοντο καὶ δύο ἐξέχουσαι γυναῖκες ἐπιστήμονες, ἡ καθηγήτρια Caroline Spurgeon διακεκριμένη ἐρμηνεύτρια τοῦ Shakespeare καὶ τοῦ Chaucer, ἡ ὁποία καὶ ἐγένετο ἡ πρώτη πρόεδρος τῆς Δ.Ο.Ε.Γ., ἡ ἄλλη ἦτο ἡ Rose Sidvic ποιήτρια καὶ φιλόλογος. Εἰς

τὴν Ἀμερικὴν, τότε εἶχε ἰδρυθῆ μία διεθνὴς Ἐνωσις Γυναικῶν ἀποφοίτων Πανεπιστημίων. Ἡ πρόεδρος τῶν Dean Gildersleeve συνητήθη πολλὰς φορὰς μετὰ τῶν δύο Βρεταννίδων καὶ ἔθεσαν τὰς βάσεις εὐρυτέρας συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων καὶ ἄλλων χωρῶν.

Τὸ πρῶτον ἔτος, ἐν τῇ ἀναμονῇ ἐνὸς καταστατικοῦ, μία προσωρινὴ ὁργάνωσις διηθύνετο ἀπὸ τὴν καθηγήτριαν Cullis καὶ Dean Gildersleeve. Ἦδη ἀπὸ τοῦ 1920 ἐπιτροπὴ διακεκριμένων Βρεταννίδων καὶ Ἀμερικανίδων ἐπιστημόνων ἐπεσκέφθησαν ἐκτὸς τῶν Η.Π.Α., διαφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ ἐγείρουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ἐπιστημόνων Γυναικῶν εἰς τὸ σχέδιον τῆς ἀπὸ κοινοῦ συνεργασίας.

Εἰς τὸ Λονδίνον, ἓνα κεντρικὸν γραφεῖον καὶ γραμματεία ἤρχισαν νὰ λειτουργοῦν καὶ νὰ ἐργάζωνται αἱ δύο διεθνεῖς ἐπιτροπαὶ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ. Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1920 γίνεται εἰς τὸ Bedford College, τοῦ Λονδίνου τὸ πρῶτον Συνέδριον. Μὲ μεγάλην ἐπισημότητα εἰς αὐτὸ ἐκλέγεται ἡ καθηγήτρια Spurgeon ὡς πρόεδρος, μὲ ἀντιπρόεδρον τὴν Καν Margaret Mc Williams, ἡ ὁποία ἦτο πρόεδρος τῆς νεοσυσταθείσης Καναδικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ Ταμίαν τὴν Καν Egerton Parsans ἀντιπρόσωπον τῶν Ἀμερικανίδων.

Τὸ Καταστατικόν. Ἀπὸ τότε ἡ διάθρωσις τῆς Ὁμοσπονδίας εἶναι ἡ ἴδια μέχρι σήμερον. Μέλη τῆς Διεθνοῦς γίνονται ὄχι ἄτομα, ἀλλὰ ἐθνικοὶ σύνδεσμοι ἐπιστημόνων γυναικῶν, τῶν ὁποίων τὰ μέλη τότε γίνονται αὐτομάτως μέλη καὶ τῆς Διεθνοῦς. Ἀλλὰ μόνον ἓνας Σύνδεσμος Ἐπιστημόνων Γυναικῶν δύναται νὰ εἶναι μέλος τῆς Διεθνοῦς. Τὸ διοικητικὸν σῶμα τῆς Ὁμοσπονδίας εἶναι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις Conference ἡ ὁποία κανονικῶς συνεδριάζει κατὰ τριετίαν. Οἱ Ἐθνικοὶ Σύνδεσμοι ἔχουν δικαίωμα μᾶς ψήφου διὰ κάθε 200 μέλη μὲ ἀνώτατον ἀριθμὸν ψήφων 5. Αὐτὸς ὁ περιορισμὸς ἐπροτάθη ἐκ μέρους τῶν Ἀμερικανίδων διὰ νὰ μὴ ἐπιτρέψη εἰς κανέναν Ἐθνικὸν Σύνδεσμον ὅσον μέγας καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν του, νὰ ἔχη κυρίαρχον ἐπίδρασιν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως. Αἱ ἀξιωματοῦχοι αἱ ὁποῖαι ἐκλέγονται εἰς τὴν Συνέλευσιν Conference ὑπηρετοῦν μέχρι τοῦ τέλους τῆς ἐπομένης τριετίας. Τὸ Συμβούλιον τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς ἀξιωματούχους, τὰς προέδρους τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ μίαν ἀντιπρόσωπον ἐκά-

στον Ἐθνικοῦ Συνδέσμου ὑπηρετοῦν ὡς ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ, συνέρχεται δὲ πρὸ καὶ μετὰ τὴν συνέλευσιν καὶ τοῦλάχιστον ἅπαξ κατὰ τὰ μεσολαβοῦντα ἔτη.

Τὰ δύο ἰδρυτικὰ μέλη, Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ καὶ Ἑνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, ἠκολουθήθησαν ταχέως ἀπὸ πολλὰ ἄλλα, ἂν καὶ ὅταν ἡ Δ.Ο.Ε.Γ. ἰδρῦθη μόνον 6 Ἐθνικοὶ Σύνδεσμοὶ ὑπῆρχαν : ὁ Καναδάς, ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Γαλλία, ἡ Ὀλλανδία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἰσπανία, καὶ ὅλοι ἔστειλαν ἀντιπροσώπους. Ἡ Συνέλευσις τοῦ 1920 ἔγινε αἰτία νὰ ἐνωθοῦν εἰς Ἐθνικοὺς Συνδέσμους αἱ ἐπιστήμονες Αὐστραλίας, Βελγίου, Δανίας, Ἰνδιῶν, Νορβηγίας, Νοτίου Ἀφρικῆς καὶ Σουηδίας καὶ ἔγιναν οὕτω μέλη τῆς Διεθνοῦς ἐντὸς τῶν ἐπομένων 2 ἐτῶν.

Εἰς τὰς χώρας ὅπου αἱ ἐπιστήμονες ἦσαν ὀλίγαι καὶ ἔστερουντο ἀναγνωρίσεως, ἡ ἐπιθυμία νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν διεθνή κίνησιν τὰς ὠδήγησεν εἰς τὸ νὰ ὀργανωθοῦν καὶ νὰ κάνουν τὰ πρῶτα βήματα διὰ τὴν καλυτέρευσιν τῆς καταστάσεώς των. Τοιοῦτοτρόπως ὅλο καὶ ἠῤῥξανεν ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐθνικ. Συνδ. Ἐπιστημ. καὶ τὸ 1938 πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ 2ου παγκοσμίου πολέμου 38 Ἐθνικοὶ Σύνδεσμοὶ συγκαταλέγοντο εἰς τὴν Δ.Ο.Ε.Γ. μὲ 79 χιλιάδες μέλη.

Ὁ πόλεμος ἔφερε βεβαίως πολλὰς μεταβολάς. Πολλοὶ ἀπεσύρθησαν ἢ διελύθησαν, νέοι Σύνδεσμοὶ προσετέθησαν ἢ ἐπανῆλθον ὅταν ἔτελείωσε. Ὁ Ἐθνικὸς Σύνδ. Ἑλληνίδων ἔγινε μέλος τὸ 1930 ὅπως εἶπαμε, ἀλλὰ κατὰ τὸν πόλεμον, ὅπως ἦτο φυσικόν, ἀπεσύρθη διὰ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν σύνδεσίν του τὸ 1947.

Ἀπὸ τοῦ 1920 ἔτος τῆς ἰδρύσεως τῆς Ὀμοσπονδίας μέχρι σήμερον γενικαὶ συνελεύσεις λαμβάνουν χώραν κατὰ τριετίαν καὶ συνέδρια εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, τὰ ὅποια ἐπέτρεψαν εἰς χιλιάδας ἐκ τῶν μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ὀργ. Ἐπιστημ. Γυναικῶν ν' ἀποκτήσουν ἀκριβεῖς γνώσεις περὶ τῶν συναδέλφων των τῶν ἄλλων Πανεπιστημίων καὶ νὰ πληροφορηθοῦν τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὅποιον ἐργάζονται αὐταὶ εἰς τὰς χώρας των. Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα ἐλύθη εἰς τὰς Συνελεύσεις καὶ τὰ Συνέδρια διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς Γαλλικῆς καὶ τῆς Ἀγγλικῆς ὡς ἐπισήμων γλωσσῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐγίνοντο καὶ αἱ μεταφράσεις.

Ἡ πρώτη Συνέλευσις ἠσχολήθη μὲ τὴν ἴσην πληρωμὴν τῶν ἐργαζομένων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ τὴν δικαίαν μεταχείρισιν τῶν ὑπάνδρων ἐπιστημόνων γυναικῶν. Κατὰ τὴν 2αν Συνέλευσιν τοῦ 1922

συνεζητήθη τὸ θέμα τῶν ἐπαγγελματιῶν, τὰ ὅποια θὰ ἠδύναντο νὰ ἀσκήσουν αἱ γυναῖκες.

Ἡ γενναιοῦτης τῶν Ἀμερικανίδων ἐπιστημόνων καὶ τῶν φίλων τῶν ἐπρομήθευσε τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ νὰ καταστῇ ἱκανὴ νὰ ἐργασθῆ ἐπὶ σταθερῶν δάσεων ἢ Διεθνῆς Ὁμοσπονδία, ἡ ὅποια θεωρεῖ ὅτι ὀφείλει πολλὰ εἰς τὰς Ἀμερικανίδας ἐπιστήμονας κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἰδρύσεώς της, ὄχι μόνον διὰ τὴν ὀλικὴν βοήθειαν ποὺ προσέφεραν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν διαδοχὴν ἱκανοτάτων ταμιῶν, αἱ ὅποιοι καὶ ὀργάνωσαν τὰ οἰκονομικὰ τῶν.

Εἶναι μακρὰ ἡ δρᾶσις τῆς Ὁμοσπονδίας καθ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἔτη. Κάθε Συνέλευσις εἶχε νὰ παρουσιάσῃ καὶ κάποιαν νέαν ἐπιτυχίαν εἰς τὸν τομέα τῆς γυναικείας χειραφετήσεως καὶ ἀναγνωρίσεως καὶ τὴν ἀπόκτησιν ἴσων δικαιωμάτων.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου αἱ τακτικαὶ συναντήσεις ἦσαν ἀδύνατον νὰ γίνουσι, μ' ὅλα ταῦτα τὸ 1940 ἔγινε μία συνάντησις τῶν Ἀξιωματῶν εἰς Βρυξέλλας διὰ νὰ καταρτισθῆ ἓνα πρόγραμμα βοηθείας καὶ ἀνακουφίσεως. Αὐτὸ τὸ ἔργον δὲ ἐξετελέσθη μὲ μεγάλην αὐτοθυσίαν ἐκ μέρους τῶν μελῶν καί, πολλὰς φορὰς μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς τῶν.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν εἰς τὸ Λονδίνον ἔδωσε τὴν ψυχὴν της καὶ μεγάλην δρᾶσιν ἐπέδειξε ἡ διακεκριμένη Ἀγγλίσ διηγήτορος Margerite Bowie τότε Ταμίαις τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἐκλεγείσα τὸ 1947 πρώτη Ἀντιπρόεδρος. Ἐξετέλεσε δὲ τὰ καθήκοντα Γραμματέως ἕως οὗ ἀναλάβῃ ἡ τότε διορισθεῖσα Miss May Hermes, ἐπισκεπτομένη τὴν Ὁμοσπονδίαν καθημερινῶς καὶ ἀπαντῶσα εἰς τὰ ἔγγραφα καὶ τὰς ἐπιστολάς.

Ἡ Miss Bowie ἀναμφιβόλως ἔδωσε τὴν ψυχὴν της διὰ τὴν Ὁμοσπονδίαν καὶ εἰργάσθη μ' ὄλον τὸν ζῆλον διὰ τοὺς σκοπούς της. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἤδη ἀπὸ τὸ 1941 ἡ Δ.Ο.Ε.Γ. ἤρχισε νὰ κάμνῃ σχέδια διὰ βοήθειαν πρὸς παλινόρθωσιν καὶ ἀνανέωσιν τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς Εὐρώπης. Οἱ Ἐθνικοὶ Σύνδεσμοι ἀνέλαβον τὴν συλλογὴν βιβλίων δι' ἀναδιοργάνωσιν βιβλιοθηκῶν καὶ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν ἐργαστηρίων μὲ διάφορα ὄργανα κλπ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου ἡ Ὁμοσπονδία δὲν ἔχασε χρόνον διὰ ν' ἀναλάβῃ τὰ κανονικὰ της καθήκοντα. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1945 συνάντησις εἰς Στοκχόλμην τῶν

ἀξιοματούχων, συναντῶνται ἐκ νέου εἰς Ζυρίχην τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1946 καὶ τὸν Ἰούλιον τοῦ ἰδίου ἔτους εἰς τὸ Λονδίνον, ὅποτε διὰ πρώτην φοράν μεταπολεμικῶς τὸ Συμβούλιον ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Crosby Hall τὸ παλαιὸν Κέντρον τῆς Ὀμοσπονδίας.

Μετὰ μίαν περίοδον ὀκτῶ ἐτῶν τὸν Αὐγουστον τοῦ 1947 ἡ Συνέλευσις συνεκλήθη δι' ἐνάτην φοράν καὶ διὰ πρώτην φοράν ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης εἰς τὸν Καναδᾶν (Τορόντο), κατόπιν προσκλήσεως τῆς Καναδικῆς Ὀμοσπονδίας. Εἰδικαὶ ὑποτροφίαι ἀπὸ τὰ ἀποθέματα βοηθείας, τὰ ὁποῖα συνέλεξαν ἡ Βρεταννικὴ, Καναδικὴ καὶ Ἀμερικανικὴ Ὀμοσπονδία, ἔκαμαν δυνατὴν τὴν παρουσίαν πολλῶν Εὐρωπαϊῶν ἀντιπροσώπων, αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ παρευρεθοῦν λόγῳ ἐλλείψεως οἰκονομικῶν μέσων. Ἡ Συνέλευσις ἐξέλεξε ὡς πρόεδρον αὐτῆς τὴν Dean Viberd Douglas διακεκριμένην Καναδ. καθηγήτρια καὶ συγγραφέα καὶ ἐρευνήτρια εἰς τὰ ἀστρο - φυσικὰ προβλήματα, ἡ ὁποία εἰργάσθη ἐντατικῶς διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν διεθνῶν ὑποτροφιῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ὁποίων ἦτο μέλος ἀπὸ 1936 — 1947.

Μία ἀπὸ τὰς κυριωτέρας φροντίδας τῆς Ὀμοσπονδίας ὑπῆρξε τὸ νὰ αὐξήσῃ τὰς εὐκαιρίας διὰ τὰς γυναῖκας νὰ ἐκτελέσουν προχωρημένας ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας. Πρὸς αὐτὸς τὸν σκοπὸν τὰ μέλη ἀπεφάσισαν νὰ συλλέξουν χρήματα διὰ διεθνεῖς ὑποτροφίας. Ἐκ τῶν πρωτοπόρων εἰς αὐτὴν τὴν κίνησιν ὑπῆρξαν ἡ καθηγήτρια Sprurgeon καὶ ἡ Κα Ida Smedley Maclean. Τὰ τέσσαρα πέμπτα τοῦ κεφαλαίου ποὺ ἐχρειάζοντο τῶν 5 χιλιάδων λιρῶν, εἶχαν συλλεγῆ, ὅταν τὸ Συμβούλιον συνεκλήθη εἰς Πράγαν τὸ 1930 καὶ ἡ Dr Alice Mazarykova ἔδωκε μίαν ἑορτὴν εἰς τὸν Πύργον τῆς τοῦ 13ου αἰῶνος τοῦ Hradcany πρὸς τιμὴν τοῦ Συμβουλίου. Ἐκεῖ ἡ Dr Cullis τότε πρόεδρος ὁμίλησε τόσον θερμὰ καὶ πειστικὰ περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ τῆς σημασίας τῶν ὑποτροφιῶν, ὥστε ὁ πρόεδρος Mazaryk, πατὴρ τῆς προναφερθείσης Dr. Mazarykova ἔστειλε εἰς τὴν Dr. Cullis τὴν ἐπομένην, μίαν ἀτομικὴν ἐπιταγὴν ἐκ χιλίων Λιρῶν — ὑπὲρ τῶν ὑποτροφιῶν. Αὐτὸ τὸ ποσὸν εἶχεν δωρηθῆ εἰς αὐτὸν κατὰ τὰ γεννέθλια του ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Τσεχοσλοβακίας εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης δι' ὅσα ἔκανε ὑπὲρ τῆς νέας τότε Δημοκρατίας.

Αἱ ὑποτροφίαι τῆς Διεθνoῦς Ὀμοσπονδίας εἶναι προσιταὶ εἰς ὅλα τὰ μέλη τῶν Ἐθνικῶν Συνδέσμων μελῶν τῆς Ὀμοσπονδίας, ὑπὸ

τὸν ὄρον ἢ ἐπιτυχοῦσα ὑποψήφιος νὰ κάμη τὴν ἐπιστημονικὴν τῆς ἔρευναν ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς μίαν ἄλλην χώραν ἐκτὸς τῆς ἰδικῆς τῆς.

Ἐφ' ὅσον ἢ ἐπιτυχία τῆς κατανοήσεως μεταξὺ τῶν Ἑθνῶν ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν ὑπόθαλψιν καλῶν προσωπικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἀτόμων, κάθε μέλος, τὸ ὁποῖον ἠδυνήθη νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ἐργασθῇ μεταξὺ ἐπιστημόνων ἄλλης χώρας θεωρεῖται ὡς ἕνας ἐκπρόσωπος τῆς διεθνοῦς «καλῆς θελήσεως» καὶ θέτει τοιοῦτοτρόπως εἰς ἐφαρμογὴν μίαν ἀπὸ τὰς βασικὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ Ὁμοσπονδία.

Τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν τῶν ὑποτροφιῶν ἦσαν λίαν ἐνθαρρυντικὰ, διότι πολλὰ ἀπὸ τὰ μέλη πού ἔτυχον τοῦ εὐεργετήματος αὐτοῦ ἀνεδείχθησαν καὶ κατέλαβαν ἀνωτέρας θέσεις εἰς τὴν ἐπιστήμην ἢ τὸν δημόσιον βίον τῆς χώρας των. Εἰς αὐτὸν τὸν τομέα ὁμοίως αἱ Ἀμερικανίδες ἐφάνησαν ἀρωγοί, καθ' ὅτι μέγας ἀριθμὸς ὑποτροφιῶν χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὰς Ἀμερικανίδας ἐπιστήμονας.

Εἰς διαφόρους χώρας ἰδρύθησαν διεθνεῖς λέσχαι ὅπου τὰ μέλη δύνανται νὰ συναντῶνται κατὰ τὰ ταξίδια των. Εἰς αὐτὰς αἱ Ἀμερικανίδες ὑπῆρξαν πρωτοπόροι. εἰς Οὐάσιγκτων ἡ Λέσχη των ἀναδιοργανώθη καὶ ἐγένετο προσιτὴ εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Ἐπιστημόνων. Εἰς Παρισίους τὸ «Reid Hall» μία χαριτωμένη παλαιὰ ἔπαυλις πλησίον τῆς περιοχῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἐδωρήθη ἀπὸ τὴν ἰδιοκτῆτριά του Mrs. Whitelaw Reid. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Μῖς Dorothy Leet τὸ Reid Hall ἔγινε ἓν κέντρον ἀναπτύξεως τῆς Γαλλο - Ἀμερικανικῆς κατανοήσεως. Πολλὰ δὲ διακεκριμένα μέλη ἐφιλοξενήθησαν εἰς αὐτό, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς M. Courie

Ἡ Βρετανικὴ Ὁμοσπονδία μὲ τὴν βοήθειαν καὶ ἄλλων Ἐθνικῶν Συνδέσμων ἠγόρασε τὸ Crosby Hall τοῦ 15ου αἰῶνος εἰς τὸ Chelsea εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ταμέσεως. Τοῦτο ὄργανώθη ἀργότερον καὶ ἔγινε τὸ φιλόξενον κέντρον τῶν παρεπιδημούντων ἐπιστημόνων ὅλων τῶν χωρῶν.

Ἀργότερον ἰδρύθησαν καὶ ἄλλαι λέσχαι ἐν Ἰρλανδίᾳ, Καναδᾷ καὶ Ἰταλίᾳ.

Ἡ Ὁμοσπονδία διετήρησεν φιλικὰς σχέσεις καὶ μὲ ἄλλα διεθνή κινήματα ἀφορῶντα εἰς πνευματικὰς ὑποθέσεις καὶ γυναικεῖα ἐνδιαφέροντα. Ἦδη εἶχε συνεργασθῆ μὲ τὴν «Κοινωνίαν τῶν Ἑθνῶν» διὰ τὴν προώθησιν τῆς Εἰρήνης.

Τὸ 1945, ὅταν ὁ Χάρτης τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν προσέφερε ἐθ-
καιρίας εἰς διεθνεῖς ἐθελοντικὰς ὀργανώσεις νὰ συνεργασθοῦν εἰς τὸ
ἔργον τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου, ἡ Ὁμοσπονδία
ἔκαμε αἴτησιν καὶ ἦτο ἡ πρώτη ὀργάνωσις, ἡ ὁποία ἔλαβε συμβουλευ-
τικὴν ἰδιότητα. Ὑπάρχει πάντοτε μία ἀντιπρόσωπος τῆς Ὁμοσπον-
δίας εἰς τὰς Συνεδριάσεις τῶν Η.Ε., ἡ ὁποία πληροφορεῖ τοὺς Ἐθνι-
κοὺς Συνδέσμους περὶ τῶν θεμάτων ποὺ ἐνδιαφέρουν τὴν Ὁμοσπον-
δίαν.

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1948, ὁμοίως ἡ Οὐνέσκο ἐχορήγησε εἰς τὴν
Ὁμοσπονδίαν Συμβουλευτικὴν ψῆφον. Ἡ Ὁμοσπονδία συνεργάζεται
ἐπίσης καὶ μὲ ἄλλας μὴ κυβερνητικὰς ὀργανώσεις, ὅπως εἰς τὴν Ἐ-
πιτροπὴν Σχέσεων τῆς Διεθνοῦς Ὁργανώσεως Γυναικῶν.

Σημαντικὴ ἔνδειξις τοῦ ρόλου ποὺ παίζουν οἱ ἐπιστήμονες γυναῖ-
κες εἰς τὸ ζωτικὸν πεδίου τῶν Διεθνῶν ὑποθέσεων εἶναι, ὅτι αἱ γυναῖ-
κες αἱ ὁποῖαι διωρίσθησαν ἀπὸ τὰς κυβερνήσεις τους ὡς ἀπεσταλμένα
εἰς τὰς Συνελεύσεις τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν ἢ ὡς ἀντιπρόσωποι εἰς
Ἐπιτροπὰς, κατὰ μέγιστον μέρος, ἦσαν μέλη ἐθνικῶν συνδέσμων με-
λῶν τῆς Δ.Ο.Ε.Γ.

Σήμερον ἡ Ὁμοσπονδία ἀπαρτίζεται ἀπὸ 51 χώρας καὶ ἀριθμεῖ
περὶ τὰς 174 χιλιάδας μελῶν. Ἡ τελευταία Γενικὴ Συνέλευσις ἔλα-
βε χώραν εἰς Ἐλσίνσκι τῆς Φινλανδίας τὸν Αὐγουστον τοῦ 1959, ὅπου
καὶ ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας ἡ Ἀμερικανὶς Dr.
Cameron καθηγήτρια τῆς Ἱστορίας. Ἡ προσεχὴς Γεν. Συνέλευσις
καθωρίσθη διὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1962 εἰς τὸ Μεξικόν.

ΚΛΕΙΩ Κ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Ἐκθεσις τῆς Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Στέγης Κας ΕΛΕΝΗΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Κατόπιν πενταετῶν καὶ πλέον προσπαθειῶν εὐρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ανακοινώσω ὅτι ἐτερματίσθη καὶ παρεδόθη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου τὸ ιδιόκτητον διαμέρισμα τοῦ Σ.Ε.Ε., ἐντὸς τοῦ ὁποῦ στεγάζονται ἤδη τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου.

Ὡς γνωστὸν τὸ διαμέρισμα τοῦτο εὐρίσκεται εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον τοῦ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Βουλῆς καὶ Νικοδήμου κτιρίου, ἐκτάσεως 160 τ.μ. διαμορφωθὲν εἰδικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Συνδέσμου. Πλὴν τῶν γραφείων ὑπάρχει καὶ αἴθουσα διαλέξεων, ἐκθέσεων κλπ.

Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσω διὰ μίαν ἀκόμη φοράν βαθυτάτας εὐχαριστίας πρὸς τὴν Α.Μ. τὴν Βασιλισσαν Φρειδερίκην, ἣτις ηθδόκησεν νὰ χορηγήσῃ ἐκ τοῦ ταμεῖου τῆς τὴν πρώτην δωρεάν πρὸς ἀνέγερσιν τῆς στέγης τοῦ Συνδέσμου.

Ἰδιωτικαὶ εἰσφοραὶ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις κατέστησαν δυνατὴν τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς βασικῆς αὐτῆς ἀνάγκης τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων.

Εὐχαριστῶ ἐπίσης ἅπαντα τὰ πρὸ ἐξαετίας περίπου Διοικητικὰ Συμβούλια, ἐπὶ τῆς θητείας τῶν ὁποίων ἐπροτάθη, ἔλαβε σάρκα ἢ ἰδέα τῆς προσπάθειας αὐτῆς καὶ ἐκαλλιεργήθη μὲ ἀκάματον πίστιν, ἰδιαίτερος δὲ τὸ νῦν ὑπηρετοῦν Δ.Σ., τὸ ὁποῖον εἶχε καὶ τὸ βάρος ἐπὶ πλέον τῆς πραγματοποιήσεως καὶ ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου.

Πρὸς ὄλους τοὺς δωρητὰς ἐκφράζω ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Στέγης τὰς πολλὰς μου εὐχαριστίας.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Κυρία Ἑλένη Πατρικίου

Πρόεδρον Ἐπιτροπῆς Στέγης (Σ.Ε.Ε.) Ἀθῆναι, 21 Σεπτ)βρίου 1961

Ἀγαπητὴ κυρία Πατρικίου,

Δεχθεῖτε τὰς βαθυτάτας εὐχαριστίας τοῦ Δ.Σ. διὰ τὸ ἐξαίρετον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπετελέσατε ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Στέγης, τόσον κατὰ τὴν ἐξεύρεσιν πόρων ὅσον καὶ καθ' ὅλην τὴν διαρκείαν τῆς ἀνοικοδομήσεως.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ προσωπικὴ σας συμπαράστασις ἦτο ἀποφασιστικὴ διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον.

Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΜΑΣ

Ἡ ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. Δίς Ντίνα Πετρουντζή, διευθύντρια τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἀνέλαβε ~~καθηκόντα~~ ^{ἀπὸ} ἀναπληρωτῆ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς τὸ Δ.Σ. τῶν Ἀγροτικῶν Ἀσφαλίσεων, τῶν ὁποίων τυγχάνει καὶ μέλος τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Ἡ Κα Εἰρήνη Τσιμπούκη, δικηγόρος, πρώην ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ., διωρίσθη μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Ο.Η.Ε.

Ἡ Κα Ἀγνή Παύλου—Καραγεωργιάδου, νευρολόγος - ψυχίατρος, σύμβουλος τοῦ Δ.Σ., διωρίσθη διευθυντὴς ἱατρὸς τοῦ θεραπευτηρίου Δρομοκαϊτίου (3η Κλινική).

Ἡ γυμνασιάρχης Κα Εὐαγγελία Βάσσου—Μωραΐτου, προήχθη εἰς ἐπιθεωρητὴν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, θέσιν διὰ πρώτην φοράν καταλαμβανομένην ἀπὸ γυναῖκα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.Γ.

α. Ἐπιτροπὴ Πνευματικῶν σχέσεων (Κοπεγχάγη)

Ἡ κ. Κλειὼ Παυλίδου μετέσχε τοῦ Συνεδρίου τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Πνευματικῶν Σχέσεων, τοῦ ὁποίου εἶναι μέλος, τοῦ λαβόντος χώραν εἰς Κοπεγχάγην τῆς Δανίας, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1961.

Ἡ Διεθνὴς Ὀμοσπονδία Ἐπιστημόνων Γυναικῶν, ὡς γνωστόν, ἔχει διαφόρους Ἐπιτροπὰς αἱ ὁποῖαι ἀσχολοῦνται μὲ ἐπὶ μέρους ζητήματα, ὅπως «τῶν ὑποτροφιῶν», «τῆς θέσεως τῆς Γυναικός», «τῶν Οἰκονομικῶν», «τῆς Περιθάλψεως καὶ Βοηθείας», «τῶν Πνευματικῶν Σχέσεων» καὶ ἄλλας. Εἰς αὐτὰς τὰς Ἐπιτροπὰς τὰ μέλη, πρὸ ποικίλων κατὰ τὸν ἀριθμὸν, προτείνονται ἀπὸ τοὺς Ἐθνικοὺς τῶν Συνδέσμων καὶ κατόπιν ἐκλέγονται ἀπὸ τὰς ἀντιπροσώπους τῶν Ἐθνικῶν Συνδέσμων εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν πρὸς συνέρχεται κάθε τριετίαν ὁπότε καὶ ἐκλέγεται ἡ νέα Πρόεδρος, τὸ Συμβούλιον κ.τ.λ.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῶν Ἐπιτροπῶν εἶναι τριετής καὶ ἔχουν δικαίωμα ἐπανεκλογῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Πνευματικῶν Σχέσεων ἔχει στενὴν ἐπαφήν μὲ

τὴν ἐκπρόσωπον τῆς Διεθνούς Ὀμοσπονδίας εἰς τὰ Ἑνωμένα Ἔθνη καὶ τὴν ἐκπρόσωπον εἰς τὴν U.N.E.S.C.O.

Τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔχουν σχέσιν μὲ ζητήματα καὶ μελέτας ποῦ ἀναλαμβάνει ἡ U.N.E.S.C.O. ἢ τὰ Ἑνωμένα Ἔθνη.

Εἰς τὸ τελευταῖον αὐτὸ Συνέδριον τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου — μὲ πρόεδρον τὴν καθηγ. Δδα Minnie Miller — συνεζητήθη καὶ ἐτέθησαν αἱ θάψεις ἐρεύνης τοῦ θέματος «Μελέτη Νέων ἀσχολήσεων προσιτῶν εἰς τὰς ἐπιστήμονας Γυναίκας». Εἰς αὐτὴν τὴν ἔρευνα θὰ συνεργασθοῦν ἡ «Ἐπιτροπὴ Πνευματικῶν Σχέσεων» μὲ τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς «Νομικῆς καὶ Οἰκονομικῆς θέσεως τῆς Γυναίκος». Πρόεδρος τῆς τελευταίας εἶναι ἡ Κα Cyfer diderich.

Ἡ ἔρευνα ὑπὸ τύπον ἐρωτηματολογίου θὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς Ἐθνικοὺς Συνδέσμους, οἱ ὁποῖοι θὰ στείλουν τὰς ἀπαντήσεις των μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. Ἐξ αὐτῶν θὰ ἐξαχθοῦν τὰ πορίσματα ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν Πνευματικῶν Σχέσεων.

Αἱ Ἐπιτροπαὶ συνέρχονται τρίς τοῦ ἔτους καὶ κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν λογοδοτοῦν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων αὐτῶν.

β. Συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου ἐν Ἀλμπαχ (Ἀυστρία)

Ἡ Κα Νίκη Γουλανδρῆ, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά της ὡς συμβούλου ἐπὶ τῶν Διεθνῶν Σχέσεων, ἐξεπροσώπησε τὸν Σύνδεσμον Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων εἰς τὸ ἐν Ἀλμπαχ τῆς Αὐστρίας συνελθὸν 43ον Συμβούλιον τῆς Διεθνούς Ὀμοσπονδίας Ἐπιστημόνων Γυναικῶν ἀπὸ 26ης μέχρι 1ης Αὐγούστου.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Διεθνούς εἶναι τὸ ἐκτελεστικὸν ὄργανον τῆς Διεθνούς Ὀμοσπονδίας, συγκροτούμενον ἐκ μιᾶς ἀντιπροσώπου δι' ἕκαστον τῶν 50 κρατῶν· μελῶν τῆς Διεθνούς ὡς καὶ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ προεδρείου τῆς Διεθνούς καὶ τῶν προέδρων τῶν ἐπιτροπῶν.

Τοῦ Συμβουλίου προϊστάτο ἡ Ἀμερικανὴ Πρόεδρος τῆς Διεθνούς Δρ Κάμερον, γνωστὴ ἱστορικὸς ἐπὶ τῆς κινεζικῆς ἱστορίας.

Κατὰ τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου συνεζητήθησαν θέματα ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, κοινωνικὰ καὶ διεθνή τοιαῦτα ὑπὸ τὴν σκοπιὰν πάντοτε τῆς γυναικὸς ἐπιστήμονος ὡς ὑπευθύνου ἐπὶ τῆς πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς θέσεως τῶν γυναικῶν ἀνὰ τὸν κόσμον.

Πρωτοπικότητες ἐκ τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου ἐξε-

προσώπησαν τούς Ἐθνικούς Συνδέσμους, ὡς ἡ κ. Λάκσμι Μέγον, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἰνδιῶν, ἡ Ἴρλανδὶς Καθηγήτρια τῆς Ζωολογίας κ. Χάμφρις, ἡ Μπεγκούμ Ἰκραμουλάχ (Πακιστάν), ἡ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας τῆς Ἴρλανδίας κ. Μακόναχου, ἡ κ. Σπιτσμύλλερ, διευθύντρια τοῦ Μουσείου «Ἀλμπερτίνα» τῆς Βιέννης, ἡ Ἀμερικανὶς Καθηγήτρια τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Οὐάσιγκτων κ. Σπέκτορ κ.ἄ.

Τὸ Συμβούλιον ἐδέχθη παμψηφεί τὴν εἰσδοχὴν τοῦ Συνδέσμου Ἐπιστημόνων γυναικῶν τῆς Βιρμανίας ὡς 51ου μέλους τῆς Δ.Ο.Ε.Γ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΔΙΕΘΝΩΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ 1961 - 1962

Ἐλ. Μαρκογιαννοπούλου	(Ἑλλάς)	Καρδιολογία	εἰς Μ. Βρεταννίαν	\$ 2.500
Χ. Σάλσκωφ	(Δανία)	Ἐτρουσκολογία	»	\$ »
Κ. Ὁζεμρέ	(Τουρκία)	Ἀστρονομία	» Γαλλίαν	»
Χ. Χάζελμπεργκερ	(Αὐστρία)	Τέχναι	» Δ. Ἀφρικὴν	»
Ζ. Κόβλ	(Η.Π.Α.)	Ἱστορία	» Ἰνδοκίναν	»
Σ. Ὀντινῶφ	(Σουηδία)	Φυτοπαθολογία	» Η.Π.Α.	2.000
Μ. Ντέτμαν	(Αὐστραλία)		» Μ. Βρεταννίαν	£ 850

Ἀναπληρωματικαὶ τῶν ἄνωτέρω

Σ. Λαντούκκι	(Ἱταλία)	Ἱστολογία	εἰς Ἑλβετίαν
Ε. Χασσικοῦ - Κακλαμάνη	(Ἑλλάς)	Μικροβιολογία	» Μ. Βρεταννίαν
Β. Μοῦρ	(Αὐστραλία)	Μουσικὴ	»
Ρ. Σίνερ	(Τουρκία)	Παλαιοανθρωπο- λογία	»
Σ. Γκρέητχέντ	(Ν. Ἀφρικὴ)	Βοτανολογία	»

Αἱ ὑποτροφίαι Winnifred Cullis
ἔκ £ 100 ἑκάστη ἀπενεμήθησαν διὰ τρίμηνον
ἔρευναν ὡς ἀκολούθως

Ντ. Ντόννελο	(Ἴρλανδία)	Χημεία	εἰς Σουηδίαν
Π. Λαζαρίδου	(Ἑλλάς)	Μικροβιολογία	» Δανίαν
Μ. Σ. Ρόστβιγ	(Νορβηγία)	Φιλολογία	» Μ. Βρεταννίαν

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

Τὸ πρόγραμμα Ὑποτροφιῶν 1961—62 τοῦ Συνδέσμου Ἀμερικανίδων Ἐπιστημόνων ἀνήλθεν εἰς τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν 247.000 δολλαρίων καὶ διενεμήθη εἰς 95 ὑποτρόφους πρὸς ἐπιστημονικὴν ἔρευναν ἢ πανεπιστημιακὴν μετεκπαίδευσιν.

Ἐξ αὐτῶν αἱ 50 ἀπενεμήθησαν εἰς Ἀμερικανίδας ἐπιστήμονας (134.500 δολλάρια) μέλη τῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπιστημόνων Γυναικῶν.

45 ὑποτροφίαι συνολικῆς ἀξίας δολλ. 112. 500 ἀπενεμήθησαν εἰς ἀλλοδαπὰς ἐπιστήμονας προερχομένας ἐκ 31 χωρῶν - μελῶν τῆς Διεθνούς.

Ἐνδιαφέρον εἶναι τὸ γεγονός ὅτι 26 ἐκ τῶν 50 Ἀμερικανίδων καὶ 24 ἐκ τῶν 45 ἀλλοδαπῶν, ἤτοι ποσοστὸν πέραν τοῦ 52%, ἀντιπροσωπεύουν ἀνθρωπιστικὰς ἐπιστήμας καὶ μόνον 48 % θετικές.

Ἐξ αὐτῶν ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς ἐπιτροπῆς ὑποτροφιῶν μία ὑποτροφία εἰς τὴν Ἑλληνίδα ἐκ Θεσσαλονίκης παιδίατρον, δίδα Ὀλγαν Λυπηρίδου, διὰ μετεκπαίδευσιν εἰς Η.Π.Α. Ὡς ἀναπληρωματικὴ ἐξελέγη ἡ μικροβιολόγος Δις Σοφία Σπυράντη, ἐπίσης δι' Η.Π.Α.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1962 - 1963

α) Διεθνεῖς Ὑποτροφίαι

Ὀκτὼ ὑποτροφίαι ἀξίας 2.000—2.500 δολλ. ἐκάστη δι' ἐπιστημονικὴν ἔρευναν ἄνευ περιορισμοῦ εἰδικότητος καὶ τόπου σπουδῶν.

Τριάκοντα ὑποτροφίαι δι' ἐπιστημονικὴν ἔρευναν ἢ πανεπιστημιακὴν μετεκπαίδευσιν εἰς Ἠνωμένας Πολιτείας.

Βρεταννικαὶ Ὑποτροφίαι

1 ὑποτροφία ἀξίας 400 λιρῶν μὲ κατοικίαν ὑποχρεωτικὴν ἐν CROSBY HALL, δι' ἔρευναν ἐν Λονδίῳ (κατὰ προτίμησιν διὰ κλασσικὰς σπουδὰς).

Ἑλληνικαὶ Ὑποτροφία (τοῦ Συνδ. Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων)

Ὁ Σύνδεσμος Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων προκηρύσσει δύο ὑποτροφίας πρὸς τὰ μέλη τῶν ἔθνικῶν συνδέσμων τῆς Δ.Ο.Ε.Γ. δι' ἔρευναν ἐν Ἑλλάδι, ἔγκαινιάζων διὰ πρώτην φορὰν τὴν συνεργασίαν του εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν διεθνῶν ὑποτροφιῶν.

Αἱ ὑποτροφίαι θὰ ἰσχύσουν διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1962—63. Εἰδικότητες: ὁ κύκλος τῶν κλασσικῶν σπουδῶν ἑλληνικὴ ἀρχαιολογία, φιλοσοφία, ἀρχαία, μεσαιωνικὴ καὶ σύγχρονος ἑλληνικὴ φιλολογία ἢ ἱστορία.

Ποσὸν χορηγούμενον 36.000 δρχ. ἐκάστη. Αἱ ὑποψήφιοι ἀλλοδαπαὶ - πτυχιούχοι ἤδη κλασσικῶν σπουδῶν— δέον νὰ παρουσιάσουν σχέδιον ἐρεῦνης, εἰς τοὺς ἀνωτέρω τομεῖς νὰ γνωρίζουν τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν καὶ νὰ ἀποστείλουν ὑπευθύνους συστάσεις προσώπων ἰκανῶν νὰ πιστοποιήσουν τὴν σημασίαν τῆς προβλεπομένης μελέτης των.

Νορβηγικὴ Ὑποτροφία

Ὑποτροφία, προσφερομένη ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 40ετίας τοῦ συνδέσμου Νορβηγίδων ἐπιστημόνων, ἐκ L 300 διὰ 3 ἢ 4 μηνῶν ἔρευναν ἢ μετεκπαίδευσιν ἐν Νορβηγίᾳ ἄνευ περιορισμοῦ ὡς πρὸς τὴν εἰδικότητα.

Φιλλανδικὴ Ὑποτροφία

Ὑποτροφία τοῦ Φιλλανδικοῦ Συνδέσμου ἐκ 3.000.000 φιλ. μάρκων δι' ἑξάμηνον ἔρευναν ἢ μετεκπαίδευσιν ἐν Φιλλανδίᾳ.

Ὑποτροφία τῆς Ὀμοσπονδίας Ἐπιστημόνων γυναικῶν τῆς Ἰνδίας

α) Ὑποτροφία διὰ μετεκπαίδευσιν ἢ ἔρευναν εἰς Πανεπιστήμιον τοῦ Δελχί ἢ τὰ παρ' αὐτῷ κολλέγια ἐκ 2.400 ρουπίων ἄνευ περιορισμοῦ εἰδικότητος.

β) Ὑποτροφία τοῦ τμήματος τῆς Βομβάης ἐκ 370 L διὰ Ἰνδικὴν ἱστορίαν, φιλοσοφίαν, κοινωνιολογίαν, ἰατρικὴν καὶ καλὰς τέχνας.

Έδρα των εθνικών συνδέσμων μελών της Διεθνούς Ομοσπονδίας Έπιστημόνων Γυναικών.

